

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 164/2009

z dnia 26 lutego 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 951/2006 w zakresie dowodu przybycia do miejsca przeznaczenia w odniesieniu do wywozu pozakwotowego w sektorze cukru

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 192 ust. 2 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾ także ustanawia szczegółowe przepisy w odniesieniu do wywozu pozakwotowego w sektorze cukru.
- (2) Aby zminimalizować ryzyko możliwych nadużyć związanych z ponownym przywozem lub ponownym wprowadzeniem na rynek Wspólnoty cukru pozakwotowego lub izoglukozy pozakwotowej oraz aby zapobiegać takim nadużyciom, rozporządzenie Komisji (WE) nr 924/2008 z dnia 19 września 2008 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2008/2009 ⁽³⁾ wyklucza niektóre bliskie miejsca przeznaczenia z grupy kwalifikowalnych miejsc przeznaczenia.
- (3) Artykuł 4c rozporządzenia (WE) nr 951/2006 wyszczególnia dokumenty mogące służyć jako dowód przybycia do miejsca przeznaczenia w przypadku, w którym niektóre miejsca przeznaczenia są wykluczone w odniesieniu do wywozu cukru pozakwotowego i/lub izoglukozy pozakwotowej. Jednakże przepisy wyżej wspomnianego artykułu nie pozwalają na uznanie dokumentów celnych, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽⁴⁾, lub świadectw rozładunku, które powinny być głównymi dokumentami przedstawionymi jako dowody przywozu do krajów trzecich. Dokumenty wymienione w art. 4c rozporządzenia (WE) nr 951/2006 powinny być uznane tylko w przypadku, w którym eksporter nie może otrzymać standardowych dokumentów celnych wymienionych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.
- (4) Wywóz cukru do celów pomocy humanitarnej w dalszym ciągu stanowi ważną działalność handlową niektórych wspólnotowych eksporterów cukru. W przypadku wywozu tego typu często nie można otrzymać standardowych dokumentów celnych, natomiast przedstawienie dokumentów, do których odnosi się art. 4c rozporządzenia (WE) nr 951/2006, jest trudne. Należy zatem zezwolić na uznanie zaświadczenia przyjęcia dostawy wystawionego przez organizację międzynarodową bądź przez organizację prowadzącą działalność humanitarną jako dowodu przybycia do miejsca przeznaczenia zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 800/1999.
- (5) Informacje przekazywane przez państwa członkowskie dotyczące wydanych pozwoleń na wywóz i wymagane na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 powinny objąć także ilości cukru kwotowego i/lub izoglukozy kwotowej wywożonych bez refundacji wywozowych.
- (6) Ilości cukru przywożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego powinny być ściśle nadzorowane. W związku z powyższym państwa członkowskie powinny co miesiąc przekazywać informacje dotyczące odpowiednich ilości.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 951/2006.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 4c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4c

Dowód przybycia do miejsca przeznaczenia

1. W przypadku, w którym niektóre miejsca przeznaczenia nie kwalifikują się do wywozu cukru pozakwotowego i/lub izoglukozy pozakwotowej, przedstawienie jednego z dokumentów wymienionych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 uznaje się za dowód dokonania przywozowych formalności celnych w przypadku przywozu do kwalifikowalnych miejsc przeznaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 252 z 20.9.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11.

2. W przypadku gdy eksporter nie może otrzymać dokumentów wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, nawet po podjęciu właściwych kroków, produkty są uważane za przywiezione do kraju trzeciego za okazaniem następujących trzech dokumentów:

- a) kopii dokumentu przewozowego;
- b) oświadczenia, że produkt został rozładowany, wydanego przez władze kraju trzeciego lub przez władze jednego z państw członkowskich mające siedzibę w kraju przeznaczenia lub przez międzynarodową spółkę nadzoru zgodnie z art. 16a–16f rozporządzenia (WE) nr 800/1999, potwierdzającego, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub że – przynajmniej zgodnie z wiedzą władz lub spółki wystawiających oświadczenie – produkt nie był następnie ponownie załadowany w celu ponownego wywozu;
- c) dokumentu bankowego wystawionego przez zatwierdzonych pośredników mających siedzibę we Wspólnocie, potwierdzającego, że wpłata odpowiadająca przedmiotowemu wywozowi została dokonana na konto eksportera, lub dowodu takiej wpłaty.

3. W przypadku wywozu cukru pozakwotowego i/lub izoglukozy pozakwotowej w ramach pomocy dla organizacji międzynarodowej lub dla organizacji prowadzącej działalność humanitarną produkty są uważane za przywiezione

do kraju trzeciego za okazaniem zaświadczenia przyjęcia dostawy wystawionego przez organizację międzynarodową bądź przez organizację prowadzącą działalność humanitarną zatwierdzoną przez państwo członkowskie wywozu, w przypadku gdy towary stanowią pomoc żywnościową.”;

2) w art. 17 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„d) o ilościach, na które zostały wydane pozwolenia zgodnie z art. 7, z podziałem na cukier i izoglukozę.”;

3) w art. 19 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o ilościach cukru przywiezionego z krajów trzecich i wywiezionego jako produkty kompensacyjne w ramach procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92; informacje są przekazywane w każdym miesiącu; są one dostarczane nie później niż do końca drugiego miesiąca kalendarzowego następującego po danym miesiącu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 1 obowiązuje od dnia 1 października 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji